ECLI:CY:EDLEF:2016:A179

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
Ενώπιον: Λ. Καλογήρου, Π.Ε.Δ.

Γενική Αίτηση αρ.: 417/2015

Αναφορικά με τον περί της Συμβάσεως περί της Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων (Κυρωτικός) Νόμος του 1979, Ν.84/79

-και-

Αναφορικά με την Joint-Stock Commercial Bank "Bank of Moscow" (Open Joint-Stock Company) από τη Ρωσία

Αιτήτρια

-και-

Αναφορικά με την DRIMACO LIMITED από τη Λευκωσία

Καθ' ης η Αίτηση

-και-

Αναφορικά με την Διαιτητική Απόφαση που έχει εκδοθεί στις 12 Σεπτεμβρίου 2014 στα πλαίσια της διαδικασίας Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας με αριθμό 149/2013 που διεξήχθη και αποπερατώθηκε από το Διεθνές Εμπορικό Διαιτητικό Δικαστήριο στο Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο της Ρωσικής Ομοσπονδίας

Ημερομηνία: 17 Μαρτίου 2016
Εμφανίσεις:
Για την Αιτήτρια: κ. Μ. Ζαμπυρίνης για Π. Παύλου & Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε.
Για την Καθ'ης: κα Μ. Ψάλτη για Φ. Χρ. Κληρίδης & Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Η Αιτήτρια είναι Ρωσική Τράπεζα με έδρα τη Μόσχα και η Καθ'ης είναι Κυπριακή Εταιρεία με έδρα τη Λευκωσία. Στις 12.9.2014, μετά από Αίτηση Διαιτησίας που κατέθεσε η

Αιτήτρια στο Διεθνές Εμπορικό Διαιτητικό Δικαστήριο της Μόσχας (στη συνέχεια «το Διαιτητικό Δικαστήριο»), εξασφάλισε απόφαση εναντίον της Καθ'ης για το ποσό των 262.848.000,00 Ρωσικών Ρουβλιών πλέον τόκους και έξοδα (στη συνέχεια «η απόφαση»).

Με την εξεταζόμενη πρωτογενή αίτηση, η Αιτήτρια επιδιώκει την εγγραφή της Απόφασης του Διαιτητικού Δικαστηρίου για σκοπούς εκτέλεσης.

Η αίτηση υποστηρίζεται από ένορκη δήλωση του δικηγόρου στο δικηγορικό γραφείο που εκπροσωπεί την Αιτήτρια, Στ. Τριλλίδη, στην οποία επισυνάπτονται πιστοποιημένο αντίγραφο της Διαιτητικής Απόφασης με μετάφραση στα Ελληνικά (Τεκμήριο 1) καθώς και πιστοποιημένο αντίγραφο της συμφωνίας δανείου (Τεκμήριο 2) με βάση την οποία χορηγήθηκαν στην Καθ'ης από την Αιτήτρια, πιστώσεις για το συνολικό ποσό των $8εκ δολλαρίων Η.Π.Α. Επισυνάπτει, περαιτέρω, πιστοποιημένο αντίγραφο πρόσθετης συμφωνίας ημερ. 22.1.2009 (Τεκμήριο 3), δυνάμει της οποίας μετατράπηκε το νόμισμα οφειλής από δολλάρια Η.Π.Α σε Ρωσικά Ρούβλια.

Στην ένορκη δήλωση υποδεικνύεται η ρήτρα διαιτησίας που περιέχεται στο Τεκμήριο 2 (όρος 11.2 του Τεκμηρίου 2) καθώς και το γεγονός ότι η διαιτητική απόφαση είναι τελική και εκτελεστή. Επισημαίνεται, επίσης, ότι η Καθ'ης δεν εμφανίστηκε στη διαιτητική διαδικασία, παρότι της είχε επιδοθεί επιστολή για την έναρξη της διαδικασίας καθώς και ειδοποίηση για την ημερομηνία ακρόασης.

Η Καθ'ης καταχώρισε ένσταση, υποστηρίζοντας πως δεν μπορεί να εγγραφεί η διαιτητική απόφαση, για τους λόγους που αναφέρονται στην ένσταση.

Τα γεγονότα που περιβάλλουν την παρούσα διαδικασία, είναι πανομοιότυπα με τα γεγονότα παρόμοιων Αιτήσεων που καταχώρισε η Αιτήτρια εναντίον άλλων Κυπριακών Εταιρειών. Συνολικά έχουν καταχωριστεί περί τις 50 παρόμοιες αιτήσεις, αρκετές από τις οποίες ανελόγησαν στο πρόγραμμα του παρόντος Δικαστηρίου. Από την εξέταση των Αιτήσεων που εκδικάστηκαν και τη μαρτυρία που τέθηκε ενώπιον μου, διαπίστωσα ότι τα γεγονότα είναι, περίπου, τα ίδια. Η Αιτήτρια παραχώρησε δάνεια, με πανομοιότυπες συμφωνίες δανείου (με διαφοροποίηση ως προς τα ποσά και τους χρόνους αποπληρωμής), στις Καθ'ων η Αίτηση Εταιρείες. Τα δάνεια δεν αποπληρώθηκαν και η Αιτήτρια αποτάθηκε στο Διαιτητικό Δικαστήριο της Μόσχας, όπως προβλεπόταν στις συμφωνίες δανείων (Τεκμήριο 2), το οποίο την δικαίωσε, επιδικάζοντας τα αξιούμενα ποσά, με βάση τις συμφωνίες δανείων, πλέον τόκους και έξοδα. Σε όλες τις διαδικασίες οι Καθ'ων δεν συμμετείχαν στη διαιτητική διαδικασία, παρότι κλητεύθηκαν νομότυπα.

Με την παρούσα, όπως και με τις άλλες αιτήσεις που αναφέρονται πιο πάνω, η Αιτήτρια επιδιώκει την εγγραφή των διαιτητικών αποφάσεων για σκοπούς εκτέλεσης. Με την ένσταση που καταχώρισε η Καθ'ης διατυπώνει τους ίδιους λόγους, όπως και στις υπόλοιπες αιτήσεις.

Στην απόφαση που εκδόθηκε από το παρόν Δικαστήριο στην υπόθεση αρ. 227/2015, αποφασίστηκαν όλα τα θέματα που εγείρονται και στην παρούσα υπόθεση.

Παραθέτω αυτούσιο το κείμενο με το σκεπτικό της απόφασης στην αναφερθείσα υπόθεση, το οποίο υιοθετείται πλήρως για τους σκοπούς της απόφασης στην παρούσα υπόθεση.

"Νομική Πτυχή

Όπως έχει υποδειχθεί πιο πάνω, η διαδικασία διέπεται από το Ν.84/79, ο οποίος ενσωματώνει τη Σύμβαση της Νέας Υόρκης για την Αναγνώριση και Εκτέλεση Διαιτητικών Αποφάσεων. Έχει νομολογηθεί ότι ο ρόλος του Δικαστηρίου σε αιτήσεις για Εγγραφή Διαιτητικών Αποφάσεων είναι εποπτικός και δεν υπεισέρχεται στην ουσία της διαφοράς. Ο Αιτητής οφείλει να παρουσιάσει μαρτυρία προς ικανοποίηση των προϋποθέσεων του Άρθρου IV της Σύμβασης. Το Δικαστήριο αφού ικανοποιηθεί για τα προαπαιτούμενα του άρθρου IV εξετάζει κατά πόσο συντρέχει κάποιος από τους λόγους που δικαιολογεί άρνηση για εγγραφή της διαιτητικής απόφασης. Οι λόγοι αναφέρονται περιοριστικά στο άρθρο V της Σύμβασης (βλ. **Beogradska Banka D.D.** (ανωτέρω).

Προϋποθέσεις Άρθρου IV της Σύμβασης

Το άρθρο IV διαλαμβάνει τα ακόλουθα:

«Αρθρον IV

1. Προς επίτευξιν της εν τω προηγουμένω άρθρω αναφερομένης αναγνωρίσεως και εκτελέσεως, το αιτούν την αναγνώρισιν και εκτέλεσιν μέρος οφείλει, κατά τον χρόνον της υποβολής της αιτήσεως, να προσκόμιση:

(α) το δεόντως κεκυρωμένον πρωτότυπον της αποφάσεως ή δεόντως πιστοποιημένον αντίγραφον αυτής·

(β) το πρωτότυπον της εν άρθρω ΙΙ αναφερομένης συμφωνίας ή δεόντως πιστοποιημένον αντίγραφον αυτής.

2. Εάν η ειρημένη απόφασις ή συμφωνία δεν συνετάχθη εις την επίσημον γλώσσαν της χώρας εις την οποίαν γίνεται επί-κλησις αυτής, το αιτούν την αναγνώρισιν και εκτέλεσιν της αποφάσεως μέρος δέον να προσκόμιση μετάφρασιν των εγγράφων τούτων, εις την γλώσσαν ταύτην. Η μετάφρασις δέον να πιστοποιήται υπό επισήμου ή ορκωτού μεταφραστού ή υπό διπλωματικού ή προξενικού αντιπροσώπου.»

Εξετάζοντας τη μαρτυρία που τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου με την Αίτηση, διαπιστώνω, χωρίς αμφιβολία, ότι η Αιτήτρια έχει προσκομίσει τα έγγραφα που απαιτούνται με βάση την πιο πάνω πρόνοια. Η Αιτήτρια κατέθεσε με την αίτηση της δεόντως κεκυρωμένο πρωτότυπο της Διαιτητικής Απόφασης με επίσημη μετάφραση στα Ελληνικά (Τεκμήριο 1) καθώς και τη Συμφωνία Διαιτησίας, η οποία περικλείεται στη συμφωνία δανείου, Τεκμήριο 2. Όσον αφορά το ζήτημα κύρωσης της Διαιτητικής Απόφασης χρήσιμη καθοδήγηση μπορεί να αντληθεί από τις υποθέσεις **A. Groutas Co Ltd v. Πεπελάση** (1998) 1 Α.Α.Δ. 1675,

Bristol Business Corporation v. Besuno Ltd (2011) 1 Α.Α.Δ. 934 και **Nimegan Trading Ltd v. Wigram Inc.** (2009) 1 Α.Α.Δ. 825.

Είναι φανερό πως τα επισυνημμένα με την Αίτηση έγγραφα και μεταφράσεις είναι δεόντως πιστοποιημένα και κυρωμένα, με βάση τις πρόνοιες του άρθρου IV, όπως έχουν ερμηνευθεί από την πιο πάνω νομολογία.

Λόγοι Άρνησης με βάση το άρθρο V της Σύμβασης:

Το άρθρο V, διαλαμβάνει τα ακόλουθα:

Άρθρον V

1. Η αναγνώρισις και εκτέλεσις της αποφάσεως, δύναται να απορριφθή τη αιτήσει του μέρους εναντίον του οποίου γίνεται επίκλησις αυτής, μόνον εάν το εν λόγω μέρος παράσχη εις την αρμοδίαν αρχήν, ενώπιον της οποίας επιζητείται η αναγνώρισις και εκτέλεσις, απόδειξιν ότι:
   (α) τα μέρη της εν άρθρω ΙΙ αναφερομένης συμφωνίας διετέλουν, κατά την εφαρμοστέαν επ' αυτών νομοθεσίαν, υπό τινα ανικανότητα, ή ότι η ειρημένη συμφωνία δεν είναι έγκυρος δυνάμει της νομοθεσίας εις την οποίαν τα μέρη έχουν υποβάλει ταύτην ή, εν ελλείψει οιασδήποτε προς τούτο ενδείξεως, δυνάμει της νομοθεσίας της χώρας ένθα εξεδόθη η απόφασις· ή
   (β) το μέρος εναντίον του οποίου γίνεται επίκλησις της αποφάσεως δεν είχε ειδοποιηθή προσηκόντως περί του διορισμού του διαιτητού ή περί της διαιτητικής διαδικασίας ή άλλως πως δεν ηδυνήθη να παρουσίαση την υπόθεσιν αυτού· ή
   (γ) η διαιτητική απόφασις πραγματεύεται διαφοράν μη προ-βλεπομένην υπό των όρων, ή μη εμπίπτουσαν εντός των όρων της υποβολής εις διαιτησίαν, ή ότι αύτη περιέχει αποφάσεις επί θεμάτων πέραν των ορίων της υποβολής εις διαιτησίαν νοείται ότι, εάν αι αποφάσεις επί θεμάτων υποβληθέντων εις διαιτησίαν είναι δυνατόν να αποχωρισθούν εκ των μη υποβληθέντων τοιούτων, το μέρος της αποφάσεως το οποίον περιέχει αποφάσεις επί θεμάτων υποβληθέντων εις διαιτησίαν δύναται να αναγνωρισθή και εκτελεσθή· ή
   (δ) η σύνθεσις της διαιτητικής αρχής ή η διαιτητική διαδικασία δεν ήτο σύμφωνος προς την συμφωνίαν των μερών ή ελλείψει τοιαύτης συμφωνίας, δεν ήτο σύμφωνος προς την νομοθεσίαν της χώρας ένθα έλαβε χώραν η διαιτησία·ή
   (ε) η διαιτητική απόφασις δεν κατέστη εισέτι δεσμευτική διά τα μέρη, ή ότι αύτη ηκυρώθη ή ανεστάλη υπό τίνος αρμοδίας αρχής της χώρας εις την οποίαν, ή δυνάμει της νομοθεσίας της οποίας, εξεδόθη η απόφασις.

2. Η αναγνώρισις και εκτέλεσις διαιτητικής τίνος αποφάσεως δύναται ωσαύτως να απορριφθή εάν η αρμοδία αρχή της χώρας ένθα επιζητείται η αναγνώρισις και εκτέλεσις διαπιστώση ότι -

   (α) το αντικείμενον της διαφοράς δεν δύναται να διευθετηθή δια διαιτησίας δυνάμει της νομοθεσίας της χώρας ταύτης· ή
   (β) η αναγνώρισις ή εκτέλεσις της αποφάσεως αντίκειται προς την δημοσίαν τάξιν της χώρας ταύτης."

Ακολουθεί η εξέταση των πιο πάνω λόγων σε συνάρτηση με τους λόγους ένστασης:

(α) Ένορκη δήλωση από πρόσωπο που δεν γνωρίζει τα γεγονότα

Με βάση την εισήγηση, η ένορκη δήλωση που στηρίζει την αίτηση πρέπει να αγνοηθεί επειδή έγινε από δικηγόρο ο οποίος δεν γνωρίζει τα γεγονότα.

Η εισήγηση δεν ευσταθεί. Παρόλο που είναι ανεπιθύμητο να ορκίζεται δικηγόρος, δεν δημιουργείται κώλυμα ή ακυρότητα από μόνο το γεγονός ότι η ένορκη δήλωση γίνεται από δικηγόρο. Όπως υποδείχθηκε και στην υπόθεση **Rybolovlev κ.α. v. Rybolovleva** (2010) Α.Α.Δ. 82, δεν αποκλείεται μια ένορκη δήλωση επειδή απλά ο ομνύων είναι δικηγόρος. Απαιτείται, όμως, να δοθεί κάποια εξήγηση για το λόγο που δεν ορκίζεται ο ίδιος ο διάδικος, εάν ο λόγος δεν είναι εμφανής από τις περιστάσεις της υπόθεσης.

Στην εξεταζόμενη υπόθεση, ο λόγος είναι εμφανής και δεν χρειαζόταν περαιτέρω εξήγηση. Η Αιτήτρια Τράπεζα είναι Ρωσική, με έδρα τη Μόσχα. Ο ενόρκως δηλών, αναφέρει περαιτέρω ότι εξουσιοδοτήθηκε δεόντως για να προβεί στην ένορκη δήλωση, ενώ για όσα γεγονότα επικαλέστηκε, τα οποία δεν προκύπτουν από τα τεκμήρια που παρουσίασε, αποκάλυψε τις πηγές της πληροφόρησης του.

Ενόψει των ανωτέρω δεν υπάρχει οτιδήποτε μεμπτό στην ένορκη δήλωση.

(β) Η αναγνώριση της διαιτητικής απόφασης προσκρούει στη δημόσια πολιτική και στο δημόσιο συμφέρον της Κύπρου

Όπως υποδείχθηκε πιο πάνω, με αναφορά στην υπόθεση **Beogradska**, ο ρόλος του Δικαστηρίου κατά την εξέταση των προϋποθέσεων για αναγνώριση και εγγραφή της διαιτητικής απόφασης είναι εποπτικός και δεν υπεισέρχεται στην ουσία της διαφοράς.

Στην παρούσα υπόθεση, η Αιτήτρια εξασφάλισε Διαιτητική Απόφαση στο Διαιτητικό Δικαστήριο της Μόσχας. Η αξίωση της πηγάζει από δάνειο που κατ΄ ισχυρισμόν χορήγησε στην Καθ'ης, με βάση τη συμφωνία Δανείου Τεκμήριο 2. Η Διαιτητική διαδικασία διεξήχθη στην απουσία της Καθ'ης, η οποία ειδοποιήθηκε δεόντως, τόσο για την έναρξη όσο και για την ημερομηνία ορισμού της διαιτησίας. (Βλ. σελίδες 6 και 7 του Τεκμηρίου 1).

Με την ένσταση της η Καθ'ης επικαλείται παρανομία του δανείου και αποδίδει αλλότρια κίνητρα στην Αιτήτρια, προβάλλοντας ισχυρισμούς για πολιτική καταδίωξη των πρώην αξιωματούχων της. Είναι γι' αυτούς τους λόγους που θεωρεί ότι η εγγραφή της διαιτητικής απόφασης προσκρούει στη δημόσια τάξη.

Με κάθε σεβασμό προς το συνήγορο της Καθ'ης, το Δικαστήριο δεν συμμερίζεται τις θέσεις και εισηγήσεις του. Δεν είναι επιτρεπτό για το Δικαστήριο, στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας, να υπεισέλθει σε ευρήματα και συμπεράσματα ως προς τους λόγους που η Αιτήτρια κίνησε τη διαιτητική διαδικασία. Σε κάθε περίπτωση, το Δικαστήριο δεν μπορεί να θεωρήσει ότι η εγγραφή της διαιτητικής απόφασης, με την οποία διατάχθηκε η Καθ'ης να αποπληρώσει το υπόλοιπο του δανείου που της χορηγήθηκε με βάση το Τεκμήριο 2, αντίκειται στη δημόσια τάξη της Κύπρου.

Η αποδιδόμενη στην Αιτήτρια υστεροβουλία και οι κατ' ισχυρισμόν προσπάθειες εξασφάλισης στοιχείων για πολιτική δίωξη των πρώην αξιωματούχων της, στερούνται αντικειμενικού ερείσματος. Ο ισχυρισμός ότι η Αιτήτρια επιδιώκει, μέσω της διαδικασίας αυτής, να εξασφαλίσει στοιχεία και μαρτυρία για να τα χρησιμοποιήσει εναντίον των πρώην αξιωματούχων της, κρίνεται άστοχος. Υποδεικνύεται πως η αίτηση για εγγραφή της διαιτητικής απόφασης δεν θα μπορούσε να συσχετιστεί με τυχόν υποχρεώσεις ή ατασθαλίες των πρώην αξιωματούχων της Αιτήτριας. Οι λόγοι που επικαλείται η Καθ'ης για ακυρότητα της συμφωνίας δανείου παρέμειναν παντελώς ατεκμηρίωτοι.

Υποδεικνύεται, περαιτέρω, πως η Καθ'ης επέλεξε να μην λάβει μέρος στη διαιτητική διαδικασία, όπου θα είχε τη δυνατότητα να προβάλει τις υπερασπίσεις και τους λόγους ακυρότητας του δανείου που επικαλείται με την ένσταση της. Το παρόν Δικαστήριο, δεν είναι δυνατό να υπεισέλθει επί της ουσίας, εξετάζοντας τις υπερασπίσεις που θα μπορούσε να προβάλει η Καθ'ης στα πλαίσια της διαιτητικής διαδικασίας.

Ανεξάρτητα, όμως από τα ανωτέρω, το Δικαστήριο θεωρεί ορθή την επισήμανση του συνηγόρου της Αιτήτριας, ως προς τη ξεχωριστή υπόσταση της ρήτρας διαιτησίας από τη συμφωνία δανείου. Η θέση αυτή υποστηρίζεται τόσο από τις πρόνοιες του **Περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμου 101/87** (βλ. άρθρο 16(1)) όσο και από το Άρθρο ΙΙ της Σύμβασης. Στο σύγγραμμα **Russel on Arbitration**, 21η έκδοση παρα. 8-015, στις σελίδες 405-405 αναφέρονται, ανάμεσα σε άλλα τα ακόλουθα:

> *«The validity of the arbitration agreement is fundamental to arbitration, and the enforcement of an award can be opposed if "the arbitration agreement was not valid under the law to which the parties subjected it, or, failing any indication thereon, under the law of the country where the award was made". It is important to realise that this ground for opposing enforcement of the award relates to the validity of the arbitration agreement and not the validity of any underlying contract.»*

Η Καθ'ης υποστηρίζει ότι είναι άκυρη η συμφωνία δανείου και όχι η συμφωνία διαιτησίας. Ως εκ τούτου ο προβαλλόμενος λόγος δεν εμπίπτει εντός των προϋποθέσεων του Άρθρου V(1)(α) της Σύμβασης.

(γ) Οι Συμφωνίες δανείου και οι συμπληρωματικές είναι άκυρες

Όπως εξηγήθηκε πιο πάνω, ο λόγος αυτός δεν ευσταθεί.

(δ) Η διαφορά δεν εμπίπτει στους όρους Διαιτησίας

Η ρήτρα διαιτησίας (όρος 11(2) του Τεκμηρίου 2), είναι αρκετά ευρεία και καλύπτει κάθε αξίωση διένεξη ή διαφορά. Ειδικότερα, στη σχετική πρόνοια αναφέρεται: *«Όλες οι διαφορές, διενέξεις ή αξιώσεις που απορρέουν από την παρούσα Σύμβαση ή σε σχέση με αυτήν.εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Εμπορικού Διαιτητικού Δικαστηρίου.»*

Κρίνεται, συνεπώς, άστοχη η εισήγηση του συνηγόρου της Καθ'ης, πως η απαίτηση για πληρωμή της οφειλής δεν εμπίπτει μέσα στη σχετική πρόνοια.

(ε) Το οφειλόμενο ποσό έχει εξοφληθεί

Με βάση την εισήγηση, η Καθ'ης εξόφλησε το δάνειο, μεταβιβάζοντας στην Αιτήτρια όλα τα περιουσιακά στοιχεία που απέκτησε από το δάνειο. Η Καθ'ης η Αίτηση απέτυχε να τεκμηριώσει τη θέση περί εξόφλησης της διαιτητικής απόφασης, με τους γενικούς και αόριστους ισχυρισμούς που περιέχονται στην ένσταση. Το γεγονός δε ότι καταχώρισε, μαζί με άλλες 51 εταιρείες, την αγωγή 7537/2014 στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, δεν αποτελεί εμπόδιο για την εγγραφή της διαιτητικής απόφασης.

(στ) Η συμφωνία δανείου και η προσθήκη αυτής δεν είναι χαρτοσημασμένες

Ο συνήγορος της Καθ'ης εισηγήθηκε πως η παράλειψη της Αιτήτριας να προβεί σε χαρτοσήμανση της συμφωνίας δανείου, την καθιστά άκυρη και σε κάθε περίπτωση μη αποδεκτή μαρτυρία.

Ο συνήγορος της Αιτήτριας αντέτεινε πως η Αιτήτρια δεν είχε υποχρέωση να παρουσιάσει τη συμφωνία δανείου αλλά τη συμφωνία διαιτησίας. Ο μόνος λόγος που κατατέθηκε, ανέφερε, είναι επειδή είναι ενσωματωμένη και η ρήτρα διαιτησίας. Υποστήριξε, ως εκ τούτου, πως η Συμφωνία δανείου δεν απαιτείται να χαρτοσημανθεί. Σε κάθε όμως περίπτωση, η μη χαρτοσήμανση της συμφωνίας δανείου δεν την καθιστά άκυρη, αλλά η κατάθεση της μπορεί να επιτραπεί υπό τον όρο της δέουσας χαρτοσήμανσης.

Το γεγονός ότι η συμφωνία διαιτησίας διατηρεί τη δική της αυτοτέλεια δεν μπορεί να την αποσυνδέσει από τη συμφωνία δανείου, αφού στην προκείμενη περίπτωση η ρήτρα διαιτησίας είναι ενσωματωμένη στη συμφωνία δανείου.

Από τη στιγμή που η Αιτήτρια κατέθεσε τη συμφωνία δανείου, και τη συμφωνία διαιτησίας ως ένα ενιαίο έγγραφο, όφειλε να προβεί στη χαρτοσήμανση της, με βάση τις πρόνοιες του **Περί Χαρτοσήμων Νόμου 19/1963**. Ούτε το γεγονός ότι η συμφωνία υπόκειται στο Ρωσικό δίκαιο, συνιστά λόγο που θα μπορούσε να απαλλάξει την Αιτήτρια από την υποχρέωση χαρτοσήμανσης της.

Το άρθρο 4(Ι) του Ν. 19/63, όπως τροποποιήθηκε, προνοεί τα ακόλουθα:

> *«4.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, και τηρουμένων των εν τω παρόντι ή οιωδήποτε ετέρω εκάστοτε εν ισχύϊ Νόμω, ή εν τω Πρώτω Παραρτήματι εμπεριεχομένων, εξαιρέσεων, παν έγγραφον ειδικώς αναγραφόμενον εν τω Πρώτω Παραρτήματι θα υπόκειται εις τέλος αξίας ίσης προς το ποσόν όπερ ειδικώς καθορίζεται εν τω ειρημένω Παραρτήματι ως το αντίστοιχον προσήκον τέλος, εάν αφορά σε οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο που βρίσκεται στη Δημοκρατία ή σε ζητήματα ή πράγματα τα οποία θα εκτελεστούν ή θα γίνουν στη Δημοκρατία ανεξάρτητα από τον τόπο σύνταξης του.»*

Εφόσον η κατάθεση της συμφωνίας δανείου αποσκοπεί στην εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας, κρίνω ότι υπόκειται σε τέλος χαρτοσήμου, κατά τα διαλαμβανόμενα στην πιο πάνω πρόνοια και στο σχετικό παράρτημα του Νόμου (βλ. **Κυπριακή Δημοκρατία κ.α. ν. Muskita Aluminium Industries Ltd** (2007) 3 Α.Α.Δ. 130).

Η μη δέουσα χαρτοσήμανση της συμφωνίας δανείου δεν συνεπάγεται ακυρότητα, όπως εισηγήθηκε ο συνήγορος της Καθ'ης. Απλά δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό ως μαρτυρικό υλικό, όπως προβλέπεται στα άρθρα 21 και 36 του σχετικού Νόμου. Το Δικαστήριο διατηρεί, ωστόσο, εξουσία να διατάξει τη χαρτοσήμανση της Συμφωνίας δανείου, με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 35 του Νόμου. Καταλήγω, συνεπώς, ότι η Αιτήτρια όφειλε να καταβάλει τα τέλη χαρτοσήμανσης της συμφωνίας δανείου, προτού την καταθέσει ως τεκμήριο.

Η παράλειψη αυτή, όπως αναφέρθηκε πιο πριν, δεν καθιστά άκυρη τη συμφωνία. Σχετικά με το εξεταζόμενο θέμα είναι τα λεχθέντα στην πρόσφατη απόφαση **Αναφορικά με την Αίτηση της Joint Stock Commercial Bank "Bank of Moscow" (Open Joint Stock Company**) Πολ. Αιτ. Αρ. 151/2015, ημερ. 23.11.2015. Λέχθηκαν τα ακόλουθα:

> *«Με δεδομένο λοιπόν ότι το δίκαιο που εφαρμόζεται στη διαδικασία αναγνώρισης και εκτέλεσης είναι το ημεδαπό, δεν εντοπίζεται ο,τιδήποτε το μεμπτό στην ενέργεια του πρωτόδικου Δικαστή να διατάξει τη χαρτοσήμανση των δύο συμφωνιών δανείου. Κατ' αρχάς, η διαταγή χαρτοσήμανσης δεν συνιστούσε επιπρόσθετη της Σύμβασης προϋπόθεση για εγγραφή της επίδικης διαιτητικής απόφασης αλλά εφαρμογή του ημεδαπού δικαίου σε σχέση με διαδικαστικό θέμα....Η χαρτοσήμανση εγγράφου είναι απαραίτητη προτού κατατεθεί ως τεκμήριο σε δικαστική διαδικασία.. . . Η κατάθεση από μόνη της του οποιουδήποτε εγγράφου στα πλαίσια δικαστικής διαδικασίας ενεργοποιεί και το μηχανισμό χαρτοσήμανσης του, εφόσον οι πρόνοιες του περί Χαρτοσήμων Νόμου πληρούνται.»*

Το Δικαστήριο, εξασκώντας τις εξουσίες που του παρέχουν οι πρόνοιες του Περί Χαρτοσήμων Νόμου (βλ. άρθρο 35(2), δίδει οδηγίες όπως η Αιτήτρια προβεί στη δέουσα χαρτοσήμανση του Τεκμηρίου 2, εντός 30 ημερών από σήμερα, καταβάλλοντας τα τέλη χαρτοσήμανσης και το πρόστιμο που προβλέπεται στον Περί Χαρτοσήμων Νόμο.

Όλοι οι άλλοι λόγοι ένστασης έχουν καλυφθεί από όσα έχουν αναπτυχθεί πιο πάνω. Καταλήγω, ως εκ των ανωτέρω, ότι η Καθ'ης απέτυχε να στοιχειοθετήσει οποιοδήποτε από τους λόγους που προβλέπονται στο Άρθρο V της Σύμβασης."

Για τους ίδιους πιο πάνω λόγους, η αίτηση επιτυγχάνει.

Η Αιτήτρια έχει παρουσιάσει τα απαιτούμενα από το άρθρο IV του Ν.84/79 έγγραφα (Πιστοποιημένα αντίγραφα της Διαιτητικής Απόφασης και της συμφωνίας διαιτησίας με επίσημες μεταφράσεις στα Ελληνικά, Τεκμήρια 1 και 2, αντίστοιχα), ενώ η Καθ'ης απέτυχε να αποδείξει ότι συντρέχει οποιοσδήποτε βάσιμος λόγος για απόρριψη της αίτησης.

Εκδίδεται, κατά συνέπεια, διάταγμα ως η παράγραφος Α της αίτησης, με έξοδα υπέρ της Αιτήτριας και εις βάρος της Καθ'ης, όπως θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Εκδίδεται περαιτέρω διάταγμα όπως η Αιτήτρια προβεί στις δέουσες ενέργειες, ώστε να χαρτοσημανθεί δεόντως η συμφωνία δανείου (Τεκμήριο 2) κατά τα διαλαμβανόμενα στον **Περί Χαρτοσήμων Νόμο** 19/63, εντός 30 ημερών από σήμερα.

Το εκδοθέν διάταγμα να μην συνταχθεί, εκτός εάν η συμφωνία δανείου, Τεκμήριο 2, χαρτοσημανθεί, όπως πιο πάνω αναφέρεται.

(Υπ.) .....

Λ. Καλογήρου, Π.Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/ΕΠ
